

1

Alenka užasla všecka
viděla prvního šnečka.

„Maminko, maminko, mámo,
co to tu ujíždí samo?
Autobus pro pány mravence?“

To jsme se nasmáli Alence!
(J. Kainar)

6

Velryba je velická,
s tou si nikdo netyká.

Už jsi někdy viděl tvora
velkého jak velelora?

„Co když moře vypije?“
panikář sépie.
(J. Žáček)

11

Mladý černovlasý blondšák
pleš si česal hřebenem
na lavici bledě modře
načerveno natřené.
(něm. lidové říkadlo)
(přebásnil J. Brukner)

2

Pišťalíčko z trpkých proutí,
kdy už trylky vyklouznou ti

pod prsty, lež jaro klade
na zvědavé vrby mladé?
(Z. Kriebel)

7

Nejprve vykopali jamku,
pak nahnuli kopeček
a na zahrádce pod jabloní
udělali hrobeček.

V něm leží ptáček a je němý
a umlklý, a přece měl
hlas jako střelce, tolik zpíval,
až znavil se a oněměl.
(J. Skácel)

12

A to je tatínek a to je vaše máma
a to jsou chudáci, ba u nás skoro všem
vyrazejí křídla, celá země s náma
se chystá letět nebi do oken.

3

Zasadili jsme jablůnku,
útlou jak dortová svíčka.
Chodili jsme ji zalévat,
až se jí zvedla víčka.

Viděla trávu, dím a plot,
mámu, tátu a kluka.
Tady jsem doma?
To se ví,
odpoví malá ruka.
(K. Vůjtek)

8

„Otevřte, kozlátka milá,
to jsem já, brrradíčka bílá,
krrrásné rrrůžky mám,
zelečko vám dám!“
(V. Provazníková)

13

Abych ti četl dále,
moc práce věru dá.
Příší... Díš náhle: „Ale,
ale co Neruda?“

Děvenko, básník býti,
toť jako socha stát
v dešti a krupobíjí,
a přece milovat...
(V. Holan)

4

Byl jednou bál a hudba hrála,
celá ves v kole tancovala,
a když to bylo třináctkrát,
začli se páni spolu prát.
(J. Brukner)

9

Hádanka malá jako hrášek,
ať přihlíáš se, kdo to ví:

proč vlastně mají ryby ploutve,
proč nejsou vůbec bez ploutví?
(J. Skácel)

5

Nejdřív je kolem
bílá tma.
A zobáčku to nedá.
Nedočkavému zobáčku,
zobáčku Neposeda.

On musí fuknout.
Jednou,
dvakrát,
potřetí.
Bílá tma se zvedá...
Skořápka pukne
a odletí.
(K. Vůjtek)

10

Sousedovic Mařena
chtěla jabka kožená;
že má srdce ze zláta,
natrhám jí sláďata.
(lidové říkadlo)